

dette Udvalg maa blive et Arbejdsudvalg, et snævrere Udvalg, der straks maa give sig i Kast med at undersøge de Henvendelser, der fra Industriernes Side rettes til Regeringen om Understøttelse, undersøge deres Berettigelse og i hvert enkelt Tilfælde søge at komme til Klarhed baade over Organisationernes og de enkelte Virksomheders Forhold. Dette Udvalg skal gaa i Detailler, det skal modtage og kræve alle de nødvendige Oplysninger. Det skal være et Udvalg, hvortil Virksomhederne med deres rigtige Oplysninger skal kunne henvende sig uden Risiko for Indiskretion. Det er klart, at for at Pengene kan finde Anvendelse paa fyldestgørende og betryggende Maade, maa Udvalget have sikre Oplysninger om, hvorledes de paagældende Virksomheder er stillede, men de Oplysninger, der i saa Henseende maa kræves, maa naturligvis kunne gives i Tillid til, at Udvalget ikke publicerer dem for uvedkommende, saaledes at de paagældende Virksomheder, hvad enten de kommer i Betragtning ved Tildeling af Tilskud eller ikke, er sikrede mod, at de paa en eller anden Maade skal lide Skade ved deres Henvendelse til Udvalget.

Naar Arbejdsdirektøren paa Forhaand er udpeget til at være Medlem af Udvalget, skyldes det den Omstændighed, at Arbejdsløshedsfonden ifølge Lovforslaget skal yde Tilskud sammen med Staten til de Foranstaltninger, som skal iværksættes, idet den skal udrede en Del af det Tilskud, der kan gives til Opretholdelse af Arbejdet.

Som jeg allerede har sagt, maa det naturligvis kræves, at fyldestgørende Oplysninger forelægges for Udvalget. Derfor er der ogsaa i § 3 bestemt, at Ansøgningerne „skal foruden Oplysning om selve Arbejdets Beskaffenhed og Overslag over Omkostningerne indeholde Angivelse af, hvor mange Arbejdsdage Arbejdet maa antages at repræsentere, samt om, hvor mange af disse der maa antages at ville falde inden det i § 1 nævnte Tidspunkt, samt saadanne andre Oplysninger, som i hvert enkelt Tilfælde maatte findes paakrævede. I Særdeleshed skal Andragendet indeholde alle fornødne Oplysninger til Bedømmelse af Nødvendigheden af at yde Tilskud til Arbejdets Udførelse.“ Jeg kan heller ikke tænke mig, at det skulde volde nogen Vanskelighed at faa de fornødne Oplysninger tilvejebragt, naar Parterne vil bestræbe sig for, at disse Oplysninger kun bliver givet for at tjene det Førmaals Fremme, der her er Tale om.

I § 4 bestemmes der: „Tilskuddet fastsættes for hvert Tilfælde til et efter Udvalgets Skøn passende Beløb pr. Arbejder for Normalarbejdsdag, dog som Regel ikke udover 2 Kr. pr. Arbejdsdag. Tilskuddet kan sættes noget højere, hvor der til Arbejdet aldeles overvejende anvendes Materialer, som tilvirkes her i Landet, eller hvor andre særlige Omstændigheder taler derfor, men maa ingen Sinde overstige 3 Kr. pr. Arbejdsdag“, og i 2det Stykke: „Tilskuddets Varighed fastsættes efter Udvalgets Skøn i hvert Tilfælde for en bestemt Periode og kan for Arbejdsdage, der falder efter 1. Juni 1926, som Regel kun ydes til Fuldførelse af Arbejde, der er paabegyndt inden det nævnte Tidspunkt.“ Lovforslaget begrænser saaledes paa bestemt Maade det Tidsrum, indenfor hvilket der kan ydes Understøttelse til Arbejdets Opretholdelse eller Fremme.

I Lovforslagets § 5 bestemmes der, hvorledes det Beløb skal tilvejebringes, der kan anvendes. Det hedder herom: „Til Udredelse af de i denne Lov omhandlede Tilskud stilles der af Arbejdsløshedsfonden et Beløb af indtil 6 Mill. Kr. til Raadighed. Statskassen udreder til Arbejdsløshedsfonden Halvdelen af Tilskuddenes Beløb.“ Efter Lovforslaget skal saaledes Arbejdsløshedsfonden og Staten hver udrede sin Halvdel af det Beløb indtil 6 Mill. Kr., der kan anvendes, og jeg kan ikke se rettere end, at den Fordeling af Byrderne, der følger af denne Bestemmelse, er retfærdig og rimelig. Det er jo udenfor al Tvivl, at Staten er interesseret i at faa Virksomhederne opretholdt eller igangsat, men det er lige saa sikkert, at Arbejdsløshedsfonden belastes ved den overhaandtagende Arbejdsløshed og saaledes er interesseret i, at Arbejdet opretholdes i videst muligt Omfang, og at Virksomhederne kommer i Gang i større Grad, end Tilfældet nu er. Og ud fra den Betragtning, at alle er bedst tjente med Arbejde i Stedet for Understøttelse, er det, at Staten og Arbejdsløshedsfonden her kommer til at dele Udgifterne med Halvdelen til hver.

Af de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger og Bilag vil man se, at en Ordning som den her foreslaaede ikke er ukendt, hverken i Danmark eller udenfor. Tilskudsprincippet er prøvet baade her i Landet og udenfor Landet. Af Bilag 2, som er en Ekstrakt-Afskrift af en Indberetning af 12. Oktober 1925 fra Gesandtskabet i Haag angaaende den i Holland benyttede „Arbejdsanvisning med Subsidi-